

## عنوان مقاله:

ایمان می آورم تا بفهمم؛ تحلیلی برون گرایانه از دیدگاه آگوستین

## محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 11، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

## نویسندگان:

مهدی سلیمانی خورموجی - دانش آموزخته کارشناسی ارشد فلسفه، دانشگاه فردوسی مشهد

جهانگیر مسعودی - دانشیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد و پژوهشگر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

## خلاصه مقاله:

ادعای نامانوس اله یدان آگوستینی مبنی بر مشروط بودن فهم به ایمان ظاهرا با اشکالات متعددی مواجه است. ما با تحلیل، نقد و رد اشکالات مزبور، جایگاه معرفت شناسانه ادعای این الهیدان را نیز تبیین خواهیم کرد. این مقاله شامل دو بخش است. در بخش نخست، با تفکیک دو رویکرد متفاوت درون گرایی و برون گرایی در باب مسیله توجیه معرفتی، نشان خواهیم داد که اشکالات مزبور ناشی از تعهد به وظایفی معرفتی است که از سوی رویکرد درون گرایی بر فرد تحمیل می شود. بنابراین اگر لزوم تعهد به چنین وظایفی مرتفع شود، آنگاه اشکالات مزبور نیز منحل خواهند شد. رویکرد برون گرایی دقیقا همین کار را برای ما انجام می دهد. سپس نشان خواهیم داد که اگر چه برون گرایی به خوبی قادرست شرایط مورد نیاز جهت ارایه یک معرفت شناسی عمومی را تامین کند؛ ولی در مبانی خود متکی به پیش شرطی است که فقط با تبیینی مومنانانه فراهم میشود. در بخش دوم مقاله اثبات خواهیم کرد که صرفا ادعای الهیدان آگوستینی می تواند زمینه مناسبی را برای پیش شرط مزبور فراهم کند.

## کلمات کلیدی:

ایمان، توجیه معرفتی، درون گرایی، شک، برون گرایی، اعتمادگرایی، آگوستین

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832731>

